

BESZÁMOLÓ

AZ MMA ZENEMŰVÉSZETI TAGOZAT DÍJÁTADÓ ÜNNEPSÉGÉRŐL

(2023. X. 18.)

A díjátadó ünnepség résztvevői. A kép előterében:
Vashegyi György, Juhász Judit, Szecsődi Ferenc, Szőnyiné Szerző Katalin és Onczay Csaba
(A díjátadó felvételeit Walter Péter készítette.)

2023. október 18-én került sor a Zeneművészeti Tagozat díjátadó ünnepségére az MMA Makovecz utcai Akadémiai szalonjában. Juhász Judit üdvözlő szavai után dr. Tóth Péter, a Zeneművészeti Tagozat vezetője köszöntötte a megjelenteket, köztük Vashegyi Györgyöt, az MMA elnökét, továbbá a megjelent akademikusokat, külön szeretettel a díjazottakat, a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola 11 osztályos tanulóit, a Paxolis énekegyüttesének tagjait (Bennő Balázs, Boros Lilla, Dinyés Máté, Geiger Balázs, Hoffer András, Köllmer Katica, Lakatos Lelle és Meszéna Ildikó), akik ezen ünnepi alkalmon felkészítő tanáruk, Tóth Márton vezetésével vállalták ezt a nemes szolgálatot. Az est nyitányaként Giuseppe de Marzi: Signore delle Cime és Hugo Distler: Vorspruch c. műve szólalt el.

A kép előterében Tóth Péter, továbbá Vashegyi György, Juhász Judit, Szecsődi Ferenc

Tóth Péter ezt követően megköszönte nemcsak a fiatalok produkcióját, de Vashegyi elnök úr nagyvonalú gesztusát is, amellyel lehetővé tette a tagozat számára az ötödik díj megszavazását és kiadását. Ezt követően megkezdődött a díjak átadása.

Elsőként Csizmadia Angelikát köszöntötték az ünnepi estén, akiről a laudációt Dobozy Borbála csembalóművész-tanár, akadémikus írta. Bár a hagyományok szerint ezt mindig a díj előterjesztő-írója olvassa fel, erre most Dobozy Borbála sajnálatos betegsége miatt Ruff Béla, a Zeneművészeti Tagozat titkára vállalkozott.

Dobozy Borbála: Csizmadia Angelika laudációja

Csizmadia Angelika

Csizmadia Angelika a felvidéki Révkomáromban született és Gútában ill. Pozsonyban végezte zongora- és csembalótanulmányait 1992-ig. Ebben az évben felvételizett a budapesti Zeneakadémiára, és Horváth Anikó csembalóosztályában eleinte vendég-, majd rendes nappali tagozatos hallgatóként 1999-ben szerezte meg csembalóművész/tanári diplomáját. Horváth Anikó mellett, akinek nagyon sokat köszönhet, és aki azóta is emberileg, szakmailag mindig mögötte áll, Gulyás Márta és Lantos István voltak még kedves tanárai, illetve Sebestyén János szintén segítette zenei pályáját.

Csizmadia Angelika tudásszomja olthatatlan: 1992-ben a Zeneakadémiával párhuzamosan a brünni Masaryk Egyetem Filozófiai Fakultásának Régi Zenei Tanszékére is felvételt nyert, ahol a historikus előadói gyakorlattal ismerkedett meg Shalev Ad-El vezetésével. Ott levelező-diplomát szerzett 1997-ben.

Számtalan 1 hetes, 10 napos kurzuson vett részt külföldön jelentős mestereknél. Ezek mellett három éven át havi rendszerességgel látogatta a hosszú hétvégeken zajló Drezdai Régi Zenei Akadémia elnevezésű kurzust, ahol szintén ismert

mesterek tanították. A közelmúltban ismét két évre beült hétvégeken az iskolapadba, ezzel 2023-ban zenei mentor- és gyakorlatvezető tanári oklevelet szerzett, amelyet egy komoly elméleti munka leadásával koronázott meg. Elmondása szerint szakmai előmenetele érdekében további tervei is vannak, élvezi a kihívást, önmaga állandó fejlesztésén dolgozik.

1994 óta a szentendrei Vujicsics Tihamér AMI zongora- és csembalótanára: Angelikának köszönhetően ez volt az első zeneiskola az országban, ahol már kezdettől fogva csembalót is lehetett nála önálló vagy társhangszerként tanulni. 2015-ben pedig a kőbányai Kroó György AMI csembaló szakát indította útjára, ahol az első években tanított is.

Pódiumon elsősorban kiváló continuo-játékosként szerepel, a kisebb létszámú együttesek és kamarakoncertek mellett rendszeresen fellép a Liszt Ferenc Kamarazenekarral. Már évek óta a váci és a szentendrei régizenei napok ill. kurzusok csembaló-korrepetitora. Három CD-je jelent meg a Hungaroton gondozásában.

Elek Szilviával együtt írták az alapfokú csembaló oktatás hivatalos tantervét, amely jelenleg is a Nemzeti Alaptanterv része. A Zeneakadémia csembalótanári képzésén résztvevő hallgatók alapfokú oktatási gyakorlatvezető tanára, vagyis nála hospitálnak a diákok hat héten át.

Csizmadia Angelika az általam ismert egyik legelhivatottabb pedagógus. Nagyszerű a kapcsolatteremtő képessége, a gyerekek rajonganak érte, pszichológiai érzéke is kiváló. Pontosan tisztában van azzal, hogy ki mennyire terhelhető, akár emberileg, akár zeneileg, így egyénre szabott tanítási módszerrel minden gyereket a maga szintjén sikerélményhez tud segíteni. Ha kell, a hétvégéit is feláldozza egy versenyen való sikeres szereplés érdekében. Nem véletlen, hogy növendékei tarolnak a különböző országos megmérettetéseken. A háromévenként megrendezésre kerülő csembalóversenyen idén – már nem első alkalommal – szintén ő vehette át a legeredményesebb felkészítő tanárnak járó oklevelet. Emellett több hasonló minisztériumi/tankerületi elismerő oklevél birtokosa. Négy, később Zeneakadémiát végzett, igen tehetséges csembalístát indított útnak, akik közül kettő jelenleg külföldön tevékenykedik.

2014-ben a Horváth Anikó által létrehozott Clavicembalo Alapítvány Pro Clavicembalo díját kapta a csembaló népszerűsítéséért és a magas színvonalú csembaló oktatásért. 2017-ben pedig a kollégák szavazatának köszönhetően

Csizmadia Angelika vehette át a Vujicsics Tihamér Zeneiskola alapítójáról elnevezett Oltai Adrienne díjat. Több évtizedes, áldozatos, elkötelezett tevékenysége okán Csizmadia Angelika maximálisan méltó a Magyar Művészeti Akadémia elismerésére.

Dobozy Borbála

Szecsődi Ferenc: Fejes Antal laudációja

Fejes Antal

Egy olyan iskolateremtő művésztanárt köszöntök az MMA Elismerő oklevelének átadása alkalmából, aki immár 6 évtizede (!) van jelen Békés vármegye zenei életében.

Fejes Antal csellótanár 1942-ben született Békéscsabán, zenei tanulmányait a híres Békés-tarhosi első magyar Énekiskolában kezdte. A bentlakásos kollégiumban bontogatta szárnyait Szokolay Sándor, Bozay Attila, Tarjáni Ferenc és Mező László is. A tanári karból többen is a budapesti Zeneakadémiáról jártak le repülővel tanítani, így többek között Kodály Zoltán is gyakran meghallgatta a növendékeket. Csellót Friss Antalnál kezdett tanulni a békéscsabai zeneiskolában, - a zeneakadémiai művésztanár egész életében példaképe maradt. Középiskolai és főiskolai tanulmányait Szegeden végezte, mellette mindig dolgozott, hiszen korán megözvegyült édesanyját és kishúgát is támogatnia kellett. Nem is tudott emiatt a zeneakadémiai művészképzőbe jelentkezni, inkább a vidéki zenetanári állást választotta feleségével együtt, akivel a diplomaosztásuk napján házasodtak össze.

A békéscsabai zeneiskolában kezdett tanítani. A megyei vezetés hamar felfigyelt az ambiciózus ifjú tanárra és 1965-ben, 23 éves korában nevezték ki a békési

zeneiskola igazgatójának, 41 évig viselte ezt a pozíciót. Olyan tantestületet hozott létre, akikkel igazi csapatszellemben dolgoztak a kisváros zenei életéért. 1960 óta játszott és játszik ma is (!) a Békéscsabai (ma Békés Megyei) Szimfonikus Zenekarban szólamvezetőként. Évtizedekig szervezője és művészeti vezetője volt a Békés-tarhosi Zenei Napoknak. Tarhosra a zenei világ színe-java szívesen jött fellépni, így többek között Ferencsik János, Kocsis Zoltán, Simándy József, a Bartók vonósnégyes és sokan mások.

Fejes Antal ma 81 évesen is teljesen friss szellemi és fizikai állapotnak örvend. Szegedről jár szülőföldjére Békés Vármegyébe tanítani, a gyerekek számára a vonaton kottázza le a magyar népdalokat. Ezenkívül a szimfonikus zenekar oszlopos tagjaként makulátlan tónussal segíti a csellószólam hangzását.

Tamás fiát Szegeden a főiskola előkészítő tagozatán 4 évig tanítottam, ma a Skót Nemzeti Zenekar koncertmestere és a glasgowi Zeneakadémia tanára.

Fejes Antal egész tanári és művészi életútja alapján méltó az MMA Zenepedagógiai Díjára, amelyre őszinte szívből ajánlom.

Szecsődi Ferenc

Szönyiné Szerző Katalin: Kaczmarczyk Adrienne laudációja

Kaczmarczyk Adrienne, Vashegyi György és jobbra a háttérben Szönyiné Szerző Katalin

A Magyar Művészeti Akadémiai pedagógiai kitüntetettjei között elsőként kap megérdemelt közfigyelmet az idén 60 éves bölcsész-muzikológus Kaczmarczyk Adrienne, aki sok műfajú gazdag életműve során zongoratanárként, az antik nyelvek oktatójaként, zenetörténet tanárként, 22 megvédett diplomadolgozat konzulenseként a magyar zenepedagógia tudós képviselőjeként számos

növendéket vezetett el a tudás forrásához. De itt és most – kérésére – azt a fő tevékenységét méltatjuk, melynek során a Liszt Összkiadás 1994 óta tartó közreadó munkatársaként, 2009 óta főszerkesztőjeként, mintegy 3 évtizede beírta nevét a nemzeti intézménynek számító Új Liszt Összkiadás történetébe. Boronkay Antal méltató szavai szerint Adrienne méltó *gazdája* lett a nagy elődök örökségének, s ezzel a tevékenységével az eddig mintegy 1000 Liszt-mű közreadásával büszkélkedő Liszt Összkiadás több mint egynegyede, közel 300 Liszt zongoramű megjelenése fűzhető Kaczmarczyk Adrienne – és esetenként egy-egy közreadó társa – 20 kötetes munkásságához.

De honnan is indult el ez a hangos sikerekben nem, de a tudományos közvéleményben annál nagyobb, elismerő szeretetet kiérdemlő karrier?

Adrien november 6-án lesz éppen 60 éve, hogy a magyar történelem nagy traumák utáni konszolidált időszakában megszületett Dorogon, az egykori bányászvárosban, értelmiségi szülők gyermekeként. A családban nem volt hivatásos muzsikus, de édesanyja a maga örömeire szívesen hegedült. Kodály országában volt zenei tagozat a városi általános iskolában, és kiváló tanárok tanítottak ott is és az Erkel Ferenc nevét viselő Zeneiskolában is. Adrien 10 éves korától kezdett zongorázni, mások mellett Zempléni László kamarazene óráit látogatta. Rengeteget olvasott és hamar kiderült, hogy a zenén kívül sok minden érdekli. 1982-ben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Győri Tanárképző Intézetébe került zongoraszakra, 1986-ban Kékesi Judit növendékeként zeneiskolai zongoratanári diplomát szerzett. Még Győrben történt, hogy Somfai László két Bartók előadása kinyitotta a szemét egy új világra, és sikeres felvételi vizsga után 1987-től 1995-ig a budapesti Zeneakadémia zenetudományi szakára járt. Majd a diploma után a szokásos zenetudományi grádicsok, nyelvvizsgák, Doktori Iskola következik. És mellettük 10 éven át ógörögöt és latint tanul kezdetben magánúton majd az ELTÉ-n. Ujfalussy tanár úr modellje. Csak éppen fordított sorrendben. Előbb volt nála a zenetudomány, s utóbb jött 2002-es bölcsész diplomájával a klasszika filológia. Mindezekkel a kvalifikációkkal merre is mehetett tovább?

1986 óta, mióta Liszt halálának centenáriuma új kutatóhelyként megjelent itthon a Liszt Múzeum és Kutatóközpont, Batta András, Eckhardt Mária támogatásával Adrien 1992-től a Liszt-életmű kutatására tette fel az életét. 1992-től 2010-ig a Liszt Ferenc Emlékmúzeum és Kutatóközpont tudományos munkatársa, 94-től a Zeneműkiadó gondozásában kijövő Új Liszt Összkiadás munkatársa, 95-ben Lisztről írja zenetudományi diplomamunkáját, 95-től óraadó tanár, később oktató tanár a Zeneakadémián. Párhuzamosan tanít és tudományos

tapasztalatait a Liszt Összkiadás köteteiben hasznosítja. Új elemként örömmel fogadják a zongoristák, zenetudósok, hogy a kötetek előszavában a német, angol nyelvű előszók mellett megjelenik a magyar nyelvű alapszöveg is, mely a hazai Liszt-rajongók köréből már rég óhajtott kívánság volt. Mint 1987-88-ban jómagam is, Adrien Sulyok Imre és Mező Imre zeneszerzők tanítása alatt tanul be a Zeneműkiadó évtizedek óta kicsiszolt tudományos összkiadási gyakorlatába. 2005-től indulnak el az un. pótkötetek, melyek célja az eredeti művek és idegen szerzők műveinek át- és feldolgozásai, a kiadatlan verziók megjelentetése. A Mező Imrével szerkesztett kötetekben már Adrienne veszi át a fő szót a közreadási elvek megújításával.

2021 szeptemberétől a Nemzeti Kulturális Tanács támogatásával a Zeneműkiadóból a Zenetudományi Intézetbe került a kötetek szerkesztése. A készülő III. és VII. sorozatban várhatjuk a két zongorára és négy kézre, valamint a zongorára és zenekarra írt Liszt-művek definitív kiadásait. Az idegen szerzők Liszt átiratai már Liszt életében is zenepedagógiai céllal készültek: így adta tudunkra a mester, mi ragadta meg leginkább kora zeneirodalmából.

Az Adrienne által szervezett fiataloknak tartott ismeretterjesztő előadások, kurzusok, a Liszt Összkiadás pozitív visszhangja számos sajtóorgánumban napvilágot látott. Adrienne mind közül a legbüszkébb Kocsis Zoltán elismerő méltatására, mely 2015 júniusában jött ki a Katolikus Rádióban. Zárószóként, gratulációként Kocsis Zoltán szavait idézzük: A Liszt Összkiadásban mostanában „a szerkesztőbizottság az összes elérhető forrás figyelembevételével dolgozik” állapítja meg elismerően Kocsis Zoltán. És hozzáteszi: „A korábbinál sokkal alaposabbak, nagyon jók az új kötetek.” Kívánhat-e ennél nagyobb elismerést Kaczmarczyk Adrienne, aki egész életművével méltó az MMA most átadott kitüntetésére?

Közelgő 60. születésnapja alkalmából pedig Isten éltesse sokáig ünnepeltünket, a kiváló zenetudóst, elmélyült Liszt-tanulmányok szerzőjét, a Liszt Összkiadás méltó gazdáját, a kitűnő zeneakadémiai zenetörténet-tanárt, az új nemzedékek nevelőjét...

Szőnyiné Szerző Katalin

Vashegyi György: Sapszon Borbála laudálójá

Sapszon Borbála. A kép háttérében: Ruff Béla

„Zene nélkül nincs teljes ember.” „Aki a zenét nagyon szereti és tud örömeiben bánatában énekelni, a zenéhez nyúlni, az más dimenzióból tudja nézni a hétköznapi nehézségeket.” Íme csupán két nagyon jellemző idézet apától és lányától.

Sapszon Borbála a Sapszon-dinasztia tagja, aki karnagyként és zenepedagógusként nagyapja és édesapja nyomdokaiban jár. 2003 óta oktat éneket és szolfézst az édesapja, Sapszon Ferenc által 1989-ben alapított Kodály Zoltán Magyar Kórusiskolában, ahol egyben világszínvonalú kórusokat készít fel és vezényel, és az iskola művészeti vezetőjeként is dolgozik.

Maga is a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskolában végezte közismereti és zenei tanulmányait, majd a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem karvezetés tanszakán szerzett diplomát. 2005-ben végzett a Pázmány Péter Katolikus Egyetem hittanári szakán.

Elvégezte a Hagyományok Háza által meghirdetett népi énekes képzést is, majd ettől kezdve több helyen is indított zeneóvodai foglalkozásokat. 2012-ben megjelent a Játék a zenével című könyve, amelyben az óvodáskorú és kisiskolás korú gyermekek zenei képességfejlesztésével foglalkozik. 2014-ben elvégezte Kokas Klára „Zenéből indított módszere gyermekek harmonikus fejlesztésére” tanfolyamát, amely egy olyan komplex művészetpedagógiai módszer, melynek kapcsán gyakran említik, mint legfontosabb alapelveket az egyén tiszteletét. A Kórusiskolában évek óta Kokas-módszer szerinti órákat is tart zenemozgás néven.

Ezenkívül felnőtteknek is tart képzéseket és előadásokat, például az óvodai készségfejlesztő zenei játékokról a Zeneakadémián, vagy éveken keresztül éneket és ének-módszertant tanított az ELTE Tanító- és óvóképző karán. 2018-tól a Kokas Klára Szakmai Kollégium tagja.

Hit és szeretet, tudásvágy és a tudás megosztásának vágya hajtja, ami mind a családi, mind az óvodai, mind az iskolai környezetben áthatja tevékenységét.

Példamutató pedagógusi hozzáállása emberközpontú, gyermekközpontú, szeretetre épül. Ennek gyümölcse az a sok-sok fellépés is az iskola kórusaival, melyek magas színvonala mindig elismerést vált ki.

Sapszon Borbála 2016-tól vezeti a Kodály Kórusiskola Laudate Gyermekkarát, amellyel rendszeresen énekelnek egyházzenei és világi koncerteken, illetve az utóbbi időben számos filmzenei produkcióban is részt vettek. Legutóbb, 2023-ban a Kórusiskola Cantate vegyeskarát készítette fel és vezette a Ferenc Pápa által Rómában összehívott Püspöki Szinódus XVI. közgyűlését megelőző, a világ fiataljainak rendezett virrasztáson. Pedagógiai és szakmai munkájáért idén az Esztergom-budapesti katolikus iskolák fennhatósága Szent Gellért-díj arany fokozatában részesítette. Sapszon Borbála kivételes egyéniség: szerény; tehetségével, szorgalmával mindig az „Ügyet” szolgáló; rendkívül elhivatott ember, aki pedagógusként méltán követendő példakép.

Vashegyi György

Szőnyiné Szerző Katalin: Vavrincez Veronika laudációja

(Sajnos Vavrincez Veronika sem tudott jelen lenni egészségi okok miatt az ünnepségen)

Vavrincez Veronika egy korábbi fotón előadást tart Kaposváron, a Magyar Könyvtárosok Egyesülete (MKE) 53. Vándorgyűlésén (Kaposvári Egyetem, 2022. július 14-16.) (Gellért Mária felvétele)

Nagy tisztelettel köszöntöm Önöket abból az alkalomból, hogy a november 30-án, Szent András napján 90. születésnapját ünneplő Vavrinecz Veronika családi és baráti köréhez ma a MMA közössége is csatlakozhat, mintegy 6 évtizedes zenei könyvtárosi és pedagógiai érdemeit MMA díjjal jutalmazva.

Vavrinecz Veronika tekintélyes zenei famíliából érkezett közénk, nagyapja, Vavrinecz Mór zeneszerző és karnagy a Mátyás templom karnagya volt, két bátyja, Vavrinecz Béla és Olsvai Imre Kodály növendékeként – egyikük zeneszerzőként, másikuk a népzene tudomány képviselőjeként - írta be nevét a XX. század rangos muzikusai közé.

Vavrinecz Veronika zenei és könyvtári felkészültsége alapján még ma is a terület egyik legkiválóbb hazai szakembere. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zenetudományi tanszakán végzett tanulmányait követően 1961-től 1963-ig a Gorkij Könyvtár, 1963-tól az OSZK Zeneműtárának munkatársa, majd 1984-től 1994-ig a gyűjtemény vezetője lett.

A jövő évben 100 éves OSZK Zeneműtárának évtizedeken át szolgáló, hallatlan szorgalmú hű sáfára volt, aki a rábízott nemzeti kincseket odaadóan gyűjtötte, raktározásukról, megőrzésükről, feldolgozásukról, szolgáltatásukról a tőle telhető legnagyobb odaadással gondoskodott.

De sok évtizedes szakmai munkássága kiterjedt a zenei könyvtári munkafolyamatok mindegyikére. *Pedagógusként, a zenei könyvtárosok képzésében és továbbképzésében meghatározó szerepet vállalt magára, a különböző szaktanfolyamok mellett az ELTE BTK könyvtári tanszékén szervezett posztgraduális képzésnek pedig szintén magas szintű előadója volt.*

Közreműködött a zeneművek bibliográfiai leírásának *szabvány* előkészítő munkabizottságában. *A zeneművek bibliográfiai leírása* tárgy körben összefoglalást készített a Zenei könyvtári ismeretek (1999) című kötetben.

Könyvtári munkája során szerkesztette a *Magyar Nemzeti Bibliográfia Zeneművek* füzetét és közreműködött az 1945-1960 közötti évek zeneműveit regisztráló retrospektív bibliográfia szerkesztésében.

A RISM, vagyis a zenei források nemzetközi repertóriumának magyarországi munkatársaként a nemzeti könyvtáron kívül a vidéki helyszínekre is kiszállva, számos hazai egyházi és egyesületi kottatár állományát tárta fel és rendszerezte. Később Bárdos Kornél várostörténeti köteteihez alkotótársaként csatlakozva a

Zenetudományi Intézet megbízásából több magyarországi szabad királyi város - Tata, Győr, Sopron, Eger, Székesfehérvár - egyházi és főúri gyűjteményeiben fennmaradt zeneműveiről készített tematikus műjegyzéket. A sok ezer számba vett 18-19. századi kézirat és régi nyomtatvány *egy elfeledett régi Magyarország* zenei örökségét tárta fel a kései utódok számára.

Közéleti munkássága részeként 1970-ben alapítója és 1986-ig vezetőségi tagja volt a Magyar Könyvtáros Egyesület Zenei Szekciójának, valamint 1973 óta máig is aktív tagja az International Association of Music Libraries (IAML) Magyar Nemzeti Bizottságának.

1994-es nyugállományba vonulása óta is folyamatosan dolgozik: tevékenyen részt vett a Győri Richter Archivum létrehozásában, a két Richter, apa és fia, Richter Antal és Richter János hagyatékának rendezésében, feltárásában, monografikus összefoglalásában.

És ne felejtkezzünk meg róla: 50 éven át tagja és mentora volt – időnként a tenor szólamban – az OSZK Kórusának, mely Párkainé Eckhardt Mária vezetésével misszióként vállalta a Zeneműtár kincseinek vokális bemutatását, a nagyközönséghez való eljuttatását.

Zenetudományi és zenei könyvtárosi munkájával nemcsak itthon, de külföldön is elismertséget vívott ki. Alan Walker 3 kötetes Liszt monográfiájában mások mellett külön köszönetet mondott Vavrincez Veronikának a hazai Liszt források terén nyújtott nélkülözhetetlen tudományos segítségéért.

Kiemelkedő zenei könyvtári munkásságáért, emberi magatartásáért, segítőkészségéért a zenei könyvtáros szakma és az Olvasók, muzsikusok nevében adjuk át a megérdemelt MMA kitüntetést.

Kedves Veronika! A Jó Isten sokáig éltesen egészségben, békességben!

Szőnyiné Szerző Katalin

Tóth Péter ezt követően megköszönte akadémikus társai laudációit, és külön is gratulált a díjazottaknak, majd felkérte a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola Paxolis énekegyüttesét programjuk második csokrának előadására: Kodály Zoltán: Nagyszalontai köszöntő; Marco Frisina: Anima Christi; Gyöngyösi Levente: Missa Lux et Origo: Ite missa est).

Tóth Péter a nyolc tagú Paxolis énekegyüttes fellépését méltatva külön is gratulált a felkészítő Tóth Márton tanár úrnak, majd átadta a kórustagoknak az

akadémia ajándékát – az Anyanyelvápolók Szövetségének kiadványát: Beke József: Szólások és szólásszerű kifejezések Arany János költői nyelvében c. könyvét.

Sapszon Borbála, Csizmadia Angéla, Kaczmarczyk Adrienne és Fejes Antal

Tóth Péter ezt követően ismertette az Életút-díjjal kapcsolatos tudnivalókat, majd felkérte akadémikus társát, Onczay Csabát Ádám Károly méltatására. Az ünnepelt azért nem volt jelen, mert a Debrecenből történő hosszú utazást nem tudta vállalni.

Onczay Csaba: Ádám Károly laudációja

Ádám Károly egy korábbi fotón

ÁDÁM KÁROLY, gordonkaművész, a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karának nyugalmazott főiskolai tanára. Ádám Károly gordonkaművész 1939-

ben született. Alsó- és középfokú zenei tanulmányait a tatabányai zeneiskolában, a békéstarhosi, a budapesti és a debreceni zeneművészeti szakiskolában végezte. 1958-ban felvételt nyert a Zeneművészeti Főiskolára, ahol Friss Antal növendékeként szerzett művésztanári oklevelet 1963-ban.

1960-tól nyugdíjba menetelégig a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakiskola, majd a Zeneművészeti Főiskola debreceni tagozatának volt tanára. Ötven éves pályafutása során szakiskolai és főiskolai tanárként nemzedékeket nevelt föl. Ez életművének legnagyobb értéke. A zenei unokák megjelenése pedig ennek bizonyága. Teljes odaadással tartotta mindvégig a csellótanári továbbképzéseket is. Sőt, szaktanácsadásai alkalmával még a legkisebbeket is képes volt a saját szintjükön tanítani. Gordonkaversenyek visszatérő zsűritagja volt (Pl.: Starker Országos Szakközépiskolai Gordonkaverseny, Kecskemét; Popper Nemzetközi Csellóverseny, Várpalota; Kisvárdai Regionális Csellóverseny)

Onczay Csaba

1975–1980 között a debreceni MÁV Filharmonikusok szólamvezetője, illetve 1974–1986 között az Országos Filharmónia szólamvezetője volt. Aktívan részt vett több, mint egy évtizeden keresztül Debrecen és a Tiszántúl zenei életében zenekari estek szólistájaként önálló és kamarazenei esteken.

Több ízben mutatta be magyar és külföldi kortárs zeneszerzők műveit. Hazáján kívül Európa számos országában koncertezett.

Kitüntetései: 2015.08.20-án jelentős, a szóló gordonkaművek magas művészi igényű interpretációján túl a vonós kamarazenét is népszerűsítő művészi pályája, valamint a felsőfokú zenei képzésben végzett példás oktatói munkája elismeréseként Magyar Érdemrend Lovagkereszt polgári tagozat kitüntetésben részesült.

Sok közös emlékünk van. Mindkettőnk tanára Friss Antal volt, aki elindított minket a pályán. Szívesen emlékezem a sok szép koncertre és zsűrizésekre.

Életút-díjához sok szeretettel gratulálok, kívánok minden jót, hogy sokáig élvezhesd volt növendékeid sikereit és munkád gyümölcsét.

Onczay Csaba

Tóth Péter ezt követően Onczay Csabának is megköszönte a méltatást, és felvezette Lóte Enikő életút-díjának átadását. Lóte Enikő idén már másodszor nyerte el ezt a megtisztelő lehetőséget, de egészségi okok miatt sajnos ő sem tudott jelen lenni az ünnepségen éppen úgy, mint ajánlója-laudálója, Dobozy Borbála, ezért a szöveget Ruff Béla olvasta fel.

Dobozy Borbála: Lóte Enikő laudációja

Lóte Enikő egy korábbi fotón

Lóte Enikő a Liszt Ferenc Zeneakadémián Bächer Mihály osztályában szerezte meg zongoraművész diplomáját 1969-ben. A 70-es években két hosszabb tanulmányúton vett részt: a moszkvai Csajkovszkij Konzervatóriumban egy évig tanult Lev Vlaszenko irányításával, majd Rómába kapott ösztöndíjat, ahol a Santa Cecilia Akadémián, Carlo Zecchi meghívásának eleget téve, az ún. „Corso superiore” művészképzőt végezte el.

1972–1982-ig az Országos Filharmónia szólójátéka volt: számtalan szóló- és kamaraesten szerepelt a fővárosban és vidéken, valamint a Magyar Rádió hangversenyein. Nagysikerű külföldi szerepléseinek színhelyei: Olaszország,

Ausztria, Németország, Belgium. Koncertezett Moszkvában, Szentpétervárott, Tallinnban, a bostoni Kodály- és a párizsi Magyar Intézetben is.

Közel 50 évig tartó, sikeres pedagógiai tevékenységét 1970-ben kezdte a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában. Munkáját 1987-től a Zeneakadémián folytatta, kezdetben egyetemi adjunktusi, 2004-től pedig egyetemi docensi beosztásban. Itt szerezte meg a DLA fokozatot is. Disszertációjának címe: „W. A. Mozart zongoraszonátáinak előadásmódja”.

Löte Enikő játékát virtuóz technikai felkészültség és mély líraiság jellemzi. Repertoárjában szerepelnek a bécsi klasszikus mesterek kompozíciói, elsősorban Haydn és Mozart zongoraszonátái, Schubert művei, kiemelten a késői nagy szonáták, a német romantika zeneszerzői, Mendelssohn, Schumann, Brahms lírai darabjai, valamint Liszt, Bartók, Kodály, Weiner és a mai magyar szerzők alkotásai.

A Zeneakadémia Doktoriskolájának munkájában különböző bizottságok tagjaként jelenleg is aktívan részt vesz, és rendszeresen vállal opponensi bírálatokat is.

Kiemelkedő művészi és pedagógiai munkássága alapján Löte Enikő méltán részesült immár másodszor is az Életút-díjban!

Dobozy Borbála

Tóth Péter ismét gratulált az ünnepelteknek és a közreműködőknek, majd megköszönte az összes jelenlévőnek a részvételt, az akadémiai szalon munkatársainak pedig lelkiismeretes munkáját.

Szerkesztette: *Ruff Béla*

